

بهترین وب سایت جشنواره وب ایران به انتخاب مردم

ترجمه بازار

مرکز خدمات ترجمه تخصصی ترجمه بازار

ترجمه بازار

مرکز خدمات ترجمه تخصصی ترجمه بازار

نام مشتری

نمونه ترجمه مقاله رشته ---

شماره پروژه ترجمه

نمونه ترجمه

☐ ترجمه کتاب

☒ ترجمه مقاله

ردپاهای فرهنگ و تمدن مصر باستان در داستان سمک عیار

چکیده

افسانه‌ها چگونه از وقایع تاریخی استفاده می‌کنند؟ حافظه جمعی ملت‌ها چه نقشی در این راستا ایفا می‌کند؟ رودخانه افسانه‌ها چگونه از منابع تاریخی سرچشمه می‌گیرد؟ چگونه جریان‌های حافظه جمعی ناشی از وقایع تاریخی در دوره‌های مختلف در رودخانه افسانه‌ها ادغام می‌شوند؟ چگونه رودخانه افسانه‌ها مسیر خود را تغییر می‌دهد و خود را با باورهای دوره‌های مختلف سازگار می‌کند؟ چگونه افسانه در بُعد زمانی و مکانی تغییر می‌کند و با سایر رویدادهای تاریخی آمیخته می‌شود؟ و بسیاری از سوالات دیگر، که حتی بررسی مختصر داستان سمک عیار و الهام‌پذیری‌های آن از روابط ایران و مصر در دوران باستان، می‌تواند پاسخ‌های روشنی را برآورده کند.

تاکنون، توجه کمی به تأثیر فرهنگ مصر باستان بر فرهنگ و ادبیات ایران شده است، در حالی که می‌دانیم؛ در دوره هخامنشی، مصر در دو عصر ساتراپی پارسی بود، در مجموع ۱۳۲ سال در طی ۲۷ و ۳۱مین سلسله، و اینکه ایرانیان نیز در دوره ساسانیان مدتی بر مصر حکومت می‌کردند. حکومت پادشاهی در مصر بیش از بیست و چهار قرن قدمت داشته است، زمانی که کمبوجیه ۲۷مین سلسله را بنیان نهاد، معروف به سلسله فراغنه پارسی شد. البته فرهنگ و هنر حتی در مصر از حکومت سلطنتی قدمت‌دارتر است، زمانی که فاتحان ایرانی پا به خاک مصر گذاشتند از مدتها پیش به اوج کمال خود رسیده بود. ایرانیان به اندازه یونانیان مجذوب این فرهنگ و هنر غنی شده بودند، هرودوت در اینباره می‌نویسد: "مصر در بین تمامی مناطق جهان، ثروتمندترین است." ما در اینجا به ارزیابی سهم مصر باستان در هنرهای هخامنشی و ساسانی نمی‌پردازیم. در عوض، ما به دنبال تعیین چگونگی تأثیر فرهنگ و تمدن یک ملت مغلوب بر حافظه جمعی پیروز هستیم، همانطور که این تأثیر در سمک عیار قرن ششم یا هفتم مشهود است.

بهترین وب سایت جشنواره وب ایران به انتخاب مردم

ترجمه بازار

مرکز خدمات ترجمه تخصصی ترجمه بازار

متن اصلی (انگلیسی) در صفحه بعدی آمده است ...

Traces of Ancient Egyptian Culture & Civilization in the story of Samak-e 'Ayyar

**In the memory of our contemporary artist and woman of letters, Sima Kouban
(2012)**

Abstract

How do legends make use of historic events? What role does the collective memory of nations play in this use? How does the river of legends flow forth from historic sources? How do the streams of collective memory arisen from historic events in different periods merge into the river of legends? How does the river of legends alter its course, adapting itself to the beliefs of different eras? How does legend change in time and space, and how does it blend with other historic events? And many other questions, to which even a brief investigation of the story of Samak-e 'Ayyar and its inspiration from the relations between Iran and Egypt in ancient times, may provide some answers.

To the present, little attention has been given to the influence of ancient Egyptian culture on Iranian culture and literature, while we know that, in the Achaemenian period, Egypt was twice a Persian satrapy, for a total of 132 years during the 27th and 31st dynasties, and that the Iranians also ruled over Egypt for a while in the Sasanian period. Monarchical rule was more than twenty-four centuries old in Egypt when Cambyses founded the 27th dynasty, known as the dynasty of Persian Pharaohs. Of course, culture and art were even older in Egypt than monarchical rule, having long reached their summit of perfection when the Iranian conquerors set foot on Egyptian soil. The Iranians were as fascinated by this rich culture and art as the Greeks, among whom Herodotus wrote " Egypt being, among all the regions of the earth, the richest in marvels."¹ We are not concerned here with assessing the contributions of ancient Egyptian art to Achaemenian or Sasanian arts. Rather, we are seeking to determine

In Khanlari's opinion: "The phrasing of the book is such that it appears to have been written to be narrated..." He continues: "Samak-e 'Ayyar is a Persian popular story that has brought entertainment and joy to the people of this land for many centuries and which storytellers have learned from their masters or fathers, spending their entire lives retelling it in towns and villages, and eventually conferring this social service on their own students or sons before departing."

Some attribute the original story of Samak-e 'Ayyar to the Parthian period. The oath of the story's heroes to "... Noor, Nar, Mehr and the Seven Stars..." can be seen as a relic of Mithraic beliefs. Khanlari, without putting forth a date, highlights points that indicate a relation between this story and pre-Islamic Iranian narratives, including the "appellation of Khorshid Shah, the main hero of the story of Samak-e 'Ayyar," which he believes corresponds "to what is recorded in the Pahlavi book Bondehesh ... concerning the descendants of the Kiani monarch, Manuchehr."⁸ In the preface to his *Shahr-e Samak*, he adds: "These types of popular stories have very ancient origins in the history of a people's life. Narrators learn them from one another in the course of time, transmitting them from bosom to bosom, while tinting each in accordance with their times and social developments so that they remain familiar to their listeners."